

4. negyedév / 2025.10.19 - 2025.10.25

04 / Jerikó ingadozik

Várni. Menni. Nyerni.

Minden zárva

"Jerikó olyan alaposan be volt zárva Izráel fiai miatt, hogy se ki, se be nem mehetett senki."
(Józsué 6:1 RÚF)

Milyen kapukat zársz néha be?

Milyen falakat építesz - talán azért, hogy védd magad?

Azért, hogy magadba zárj valamit? Azért, hogy másokat kizárj?

Mikor zárkózol be másokkal szemben?

Mikor zárkózol be Istennel szemben?

Mi a helyzet a falaiddal és a kapuiddal?

Melyikeket szeretnéd, ha már nem léteznének?

Mikor szeretnéd, hogy jöjjön valaki és nyissa kis ezeket? Ki lenne az?

Hogyan segíthet neked Isten, hogy "kimerészkedj"?

"Ládára fel"! Kész! Rajt!

Az izraeliták Jerikó előtt álltak. Ezt a várost Isten nekik ígérte: "Józsué, Nún fia hívatta tehát a papokat, és így szólt hozzájuk: Vegyétek föl a szövetség ládáját, hét pap pedig vigyen hét kosszarvból készült kürtöt az Úr ládája előtt. A népnek pedig ezt mondta: Vonuljatok föl, járjátok körül a várost, és a fegyveresek vonuljanak az Úr ládája előtt!" (Józsué 6:6-7 RÚF)

Hogyan hat rád a fenti utasítás?

Mennyire bíznál egy ilyen utasításban, amikor egy várost akarsz meghódítani?

Miért mondta Isten, hogy a szövetség ládája és a papok a nép előtt haladjanak?

Mit jelent a láda a nép számára?

Ki vagy mi számodra olyan, mint egy "szövetségláda" - valami, ami Isten jelenlétét tudatosítja benned, tartást, irányt és biztonságot ad?

Hogyan lehetsz ma valaki számára egy darabka "szövetség ládája" - valaki, aki reményt, bátorságot és "Isten-bizalmat" továbbít?

Lépésről lépésre hallgatni

"A népnek azonban megparancsolta Józsué: Ne kiáltsatok, a hangotokat se lehessen hallani, és egy szó se jöjjön ki a szátokból addig, amíg azt nem mondom nektek, hogy törjete ki csatakiáltásban. Akkor aztán kiáltozzatok! Körülvitette tehát az Úr ládáját, megkerülve egyszer a várost. Azután visszatértek a táborba, és a táborban töltötték az éjszakát." (Józsué 6:10-11 RÚF)

Hogyan hat rád az hallgatásra adott utasítás?

Mit gondolsz, miért utasította Isten a népet, hogy hallgasson?

Mit eredményez a csend benned - stresszes vagy konfliktusos helyzetben?

Milyen értelme van annak, szerinted, ha a várost, amit meg akarnak hódítani, egyszer kerül meg - miközben semmi más sem hallatszik, csak a kürtök hangja?

Milyen helyzetekben kellett egy utasítást követned annak ellenére, hogy semmi értelmét nem láttad? Hogyan kezelted ezt a helyzetet?

Hogyan reagálnál, ha Isten (átvitt értelemben) ma egy hasonlóan furcsa tervet adna neked, hogy egy problémádat megold?

Kitartani és nem feladni

"Másnap korán reggel fölkelt Józsué, a papok pedig fölverték az Úr ládáját. A hét pap, aki a hét kosszarvból készült kürtöt vitte, az Úr ládája előtt ment, és folyton fújta a kürtöket. A fegyveresek előttük haladtak, az utóvéd pedig követte az Úr ládáját. Folyton fújták a kürtöket. A második napon is megkerülték egyszer a várost, azután visszatértek a táborba. Így cselekedtek hat napon át." (Józsué 6:12-14 RÚF)

Hat napon át mindig ugyanaz... Volt már olyan érzésed, mintha életed egy végtelenített folyamban lenne?

Milyen érzés az, amikor újra és újra ugyanazt kell tenned?

Hogyan kezeled az ilyen helyzetet?

Milyen szerepe van ebben az Istennel való kapcsolatodnak?

Miért lehet fontos, hogy a látszólag unalmas dolgok esetében se add fel?

Ismersz olyan helyzetet (a saját életedből), amikor a türelem döntő lett?

Van most valami olyan, amit nem szeretnél feladni, akkor sem, ha nehéz?

Az izraeliek közösségként vándoroltak. Mennyire fontos számodra a közösség, amikor nehéz helyzetben vagy?

Ki az aki veled együtt "kerüli meg a falakat"?

Győzelmi kiáltás

"A hetedik napon pedig az történt, hogy pirkadatkor fölkeltek, és a szokott módon megkerülték a várost, most azonban hétszer. Csak ezen a napon kerülték meg hétszer a várost. Amikor hetedszer fújták meg a papok a kürtöket, ezt mondta Józsué a népnek: Kiáltsatok, mert nektek adja az Úr a várost!" (Józsué 6:15-16 RÚF)

Mit gondolnál az új utasításról, ha ott lettél volna?

Mekkora kedvvel kerülted meg ismét hétszer a várost, ha az előző hat napon sem történt semmi?

Hogyan kezeled azokat a helyzeteket, amikor nem látod egyből az eredményeket vagy valami nem sikerül azonnal?

Milyen emberek vehetnének rá, hogy "tovább menj"? Ki hinne benned akkor is, ha már te sem hiszel magadban?

Mi lenne az életedben az a "kiáltás", amit Józsué parancsolt?

Mi "kiáltanál ki" a legszívesebben?

Mely falaknak van szükségük egy "győzelmi kiáltásra", hogy leomoljanak?

A falak leomlottak

"Ekkor kiáltani kezdett a nép, és megfújták a kürtöket. És amikor meghallotta a nép a kürtzengést, hatalmas harci kiáltásban tört ki, és a kőfal leomlott. A nép pedig bevonult a városba, mindenki egyenest előre, és elfoglalták a várost." (Józsué 6:20 RÚF)

Helyezd magad az izraeliek helyzetébe! Hat napon keresztül kerülgetted a város, amit Isten megígért neked, anélkül, hogy bármi is történt volna. Végre harcolni akartál volna. És hirtelen leomlanak a falak - anélkül, hogy te bármivel is hozzájárultál volna ehhez. Mit gondolsz erről? Mit érzel?

Mi ellen harcolnál most a legszívesebben?

Mi lenne, ha a megoldás egészen másképp nézne ki - nem harcolni, nem beszélni, hanem bízni?

Mikor éltél meg utoljára egy személyes áttörést?

Mire van szükség ahhoz, hogy a "falak" az életedben leomoljanak?

Milyen motivációt találsz Jerikó történetében?

Isten terve először furcsa: Hallgatni. Kiáltani. Győzni.

De: ők megteszik és a falak leomlanak.

Lehet, hogy kevésbé fontos a harc, mint a bizalom.